Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26147
Copyright: Admont, Benediktinerstift

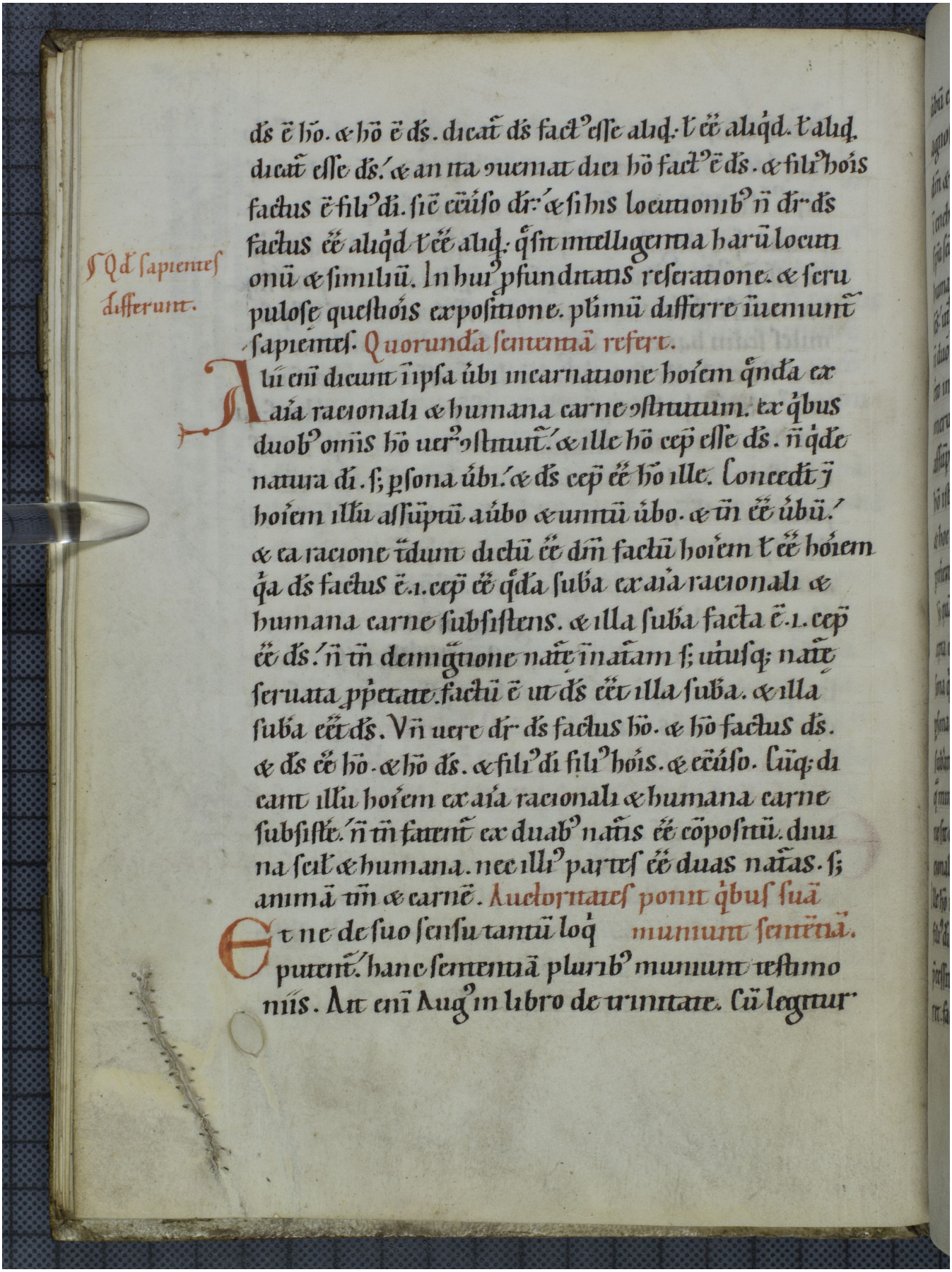

dꝰ ē hō. & hō ē dꝰ. dicat dꝰ fact esse aliq. t ēē aliqd. t aliq.
dicat esse dꝰ. & an ita ꝓuenat dici hō fact ē dꝰ. & filꝰ hois
factus ē filꝰ di. sic ēēūso dr. & sibis locutionib ñ dr dꝰ
factus ēē aliqd t ēē aliq. qsit intelligentia harū locutio
onū & similiū. In hui pfunditatis reseratione. & seru
pulose questois expositione. plimū differre inuenunt
sapientes. Quorunda sententiā refert.

¶ Qd sapientes differunt.

Alii enī dicunt ipsa ubi incarnatione hoiem qnda ex
aia racionali & humana carne ostruxum. ex qbus
duob omis hō uer ostruxit. & ille hō cep esse dꝰ. ñ qde
natura di. s; psona ubi. & dꝰ cep ēē hō ille. Concedit j
hoiem illu assuptū a ubo & unitū ubo. & tñ ēē ubū.
& ea racione idum dictū ēē dm factū hoiem t ēē hoiem
qa dꝰ factus ē. i. cep ēē qda suba ex aia racionali &
humana carne subsistens. & illa suba facta ē. i. cep
ēē dꝰ. ñ tñ deinigtione natę in natam s; utrusq; natę
seruata ppetate. factū ē ut dꝰ ēēt illa suba. & illa
suba ēēt dꝰ. Vñ uere dr dꝰ factus hō. & hō factus dꝰ.
& dꝰ ēē hō. & hō dꝰ. & filꝰ di filꝰ hois. & ēēūso. Cūq; di
cant illu hoiem ex aia racionali & humana carne
subsiste. ñ tñ fatent ex duab natis ēē cōpositū. diui
na scil & humana. nec illi partes ēē duas natas. s;
animā tñ & carnē. Auctoritates ponit qbus suā
sententiā munuunt.

Et ne de suo sensu tantū loq
putent. hanc sententiā plurib munuunt testimo
niis. Ait enī Aug in libro de trinitate. Cū legitur